

På minibustur til Belgien.

Written by superbruger

Tuesday, 16 March 2010

12.-14. marts for at overvære Rudi Hendrikx åbne sit avlscenter i Heusden-Zolder. Vi ankom fredag aften, så der var lidt tid lørdag formiddag inden åbningen kl. 11. Den tid benyttede vi til et besøg på et mindre slag, Etienne Everaerts i Koersel. Rudi havde stærkt anbefalet ham, da han med få duer var områdets klart stærkeste slag på mellemdistancen.

Rudi påtænker at bygge sit nye private domicil med slag osv. netop i dette område, som heller ikke ligger langt fra det nye avlscenter, som jeg vil beskrive i næste artikel.

Etienne Everaerts var af Rudi blevet spurgt om besøget, og derfor var han også klar, da vi ankom. Han er en mand omkring de 50. Arbejder i en bank ca. 50 km. fra hjemmet. Det betyder, at han også er lidt afhængig af sin kones indsats. Vi fornemmede dog hurtigt, at fru'en ikke bare var medhjælper, men en dygtig og meget observerende brevuekvinde. Det var således hende, der stod for ungerne pasning og fritflyvning.

Slaget er bygget oven på garagen.

Etienne, Henrik og en altid lyttende Kent Olsen.

Vi startede, som næsten alle steder, på græsplænen. Her fortalte Etienne om slaget, og vi fik enkelte duer i hånden. Han arbejdede med 24 enkemænd, 12 par avlsduer samt 80 unger. Han fik hvert år 80 ringe, men lagde 100 unger til. Det var med vilje, for så var han nødt til at pille de ringeste fra, når der ikke var flere ringe tilbage. I det hele taget var sorteringen meget skarp, både blandt de gamle og ungerne. Til denne sæson var indsat 12 hanunger, og de var nøje udvalgt. Deres præstationer på ungeflynningerne havde stor vægt ved udvælgelsen. Det var også en flok pragtfulde enkehanner, vi fik i hånden.

Han har aldrig nogen sinde købt en due, men ved bytteprincippet var der kommet mange rigtig gode duer på hans avlsslæg. Han har således gennem årene opbygget sin egen stamme. Duerne var nok en anelse under middel i størrelse, men lignede hinanden meget, så der har givet være anvendt lineavl på de bedste duer.

I avsslaget - blå reder og vægge - farven holder myg og møl væk. - Endnu en nyhed for os videbegærlige danskere.

Han blev i 2008 nr. 12. til det nationale étårs-mesterskab i Belgien. En superflot præstation. I 2009 vandt han 20 x 1.pr. i lokalforeningen med små 50 medl. – Det blev også til en provincial-vinder. Vi var ganske enkelt på et slag, der, for at bruge et reklameslogan, er i en ”vind, vind situation”.

Her et udsnit af enkemandsslaget, hvor de ét-års er igang med rugningen. De lukkede reder tilhører de ældre hanner, som opholder sig i et andet rum.

Som næsten alle i Belgien, så anvender han vinterunger og mørkelægning. De ældre enkemænd samt avlsduerne bliver sat sammen i november. De ét-års enkehanner, der har været igennem mørkelægning og en lang flyvesæson, mener han ikke er klar med fældningen på dette tidspunkt, så de bliver først sat sammen i slutningen af februar, hvor de gamle enkehanner er blevet fjernet til et andet rum, hvor de er i hviletilstand, mens de unge afvikler deres avl. – Det var nyt for os alle, men måske en vigtig lærdom for de vinteravlende danske brevduemænd.

Her én af de topflyvene hanner. Flot fyr. Lige min type. Det er dog ikke mig, der står med benene mellem fingrene.

Her endnu et super eksemplar. Er det wau, der smutter over Henriks læber i dette øjeblik?

Og endelig provincialvinderen. En meget lækker han. Én af os forsøgte at købe den, men det kunne han ikke. Med lidt snille, så fik han dog en søn efter den med hjem. Hans evner til altid at købe det bedste har jeg, for mange år siden, nydt godt af.

På selve slaget var der masser af frisk luft, men også varmeplader foran rederne. De var i brug, når der var meget koldt, og når luftfugtigheden var høj. Et system, som jeg selv anvendte i mit gamle slag for en del år tilbage.

Vi sluttede af i stuen. Læg mærke til fruene ude i køkkenet. Hun havde travlt med at se til, om vi havde kaffe og øl nok, men ind imellem var hun lige en smut ude i haven for at holde øje med ungeflokken, som havde fået fri udflyvning, da vi gik ind for at hygge. Ungerne fløj i en stor flok højt oppe - lidt væk og igen hjem over slaget osv. Hun holdt også øje med, hvilke unger, der blev på taget og hvilke, der kom hurtigt tilbage og satte sig. - Endnu et grundlag for en skarp sortering af flokken. Man bliver ikke en kommende stjerne ved at sidde og glo på taget, når de andre flyver lystigt.

Det var godt, vi fik dette besøg med. Vi blev mødt med en stor gæstfrihed. Efter vores slagrundgang og det, vi allerhelst vil på et duebesøg, at have de bedste duer i hånden, blev vi inviteret ind til kaffe og chokolader samt en øl til de, som var tørstige. Det var hyggeligt.

Konklusion: Endnu et bevis for, at toppen kan nås uden de mange duer. Bytteprincippet har også i Belgien gyldne muligheder.

En stor tak til Etienne Everaerts med frue.

HJ.

Close Window